

חוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019

משפט פרטי וכלכלה – מסחר – אמצעי תשלום

תוכן ענינים

4	Go	פרק א': הגדרות	
4	Go	הגדרות	1 סעיף
6	Go	פרק ב': חוזה שירותי תשלום	
6	Go	חוזה שירותי תשלום	2 סעיף
6	Go	צורת החוזה	3 סעיף
6	Go	גישה לחוזה	4 סעיף
6	Go	הוראות מיוחדות לעניין חוזה שירותי תשלום למשלם	5 סעיף
6	Go	סיום חוזה שירותי תשלום	6 סעיף
7	Go	פרק ג': גילוי נאות ואיסור הטעיה	
7	Go	גילוי נאות	7 סעיף
7	Go	איסור הטעיה	8 סעיף
7	Go	פרק ד': פעולת תשלום – ביצועה, הפסקתה והאחריות לה	
7	Go	סימן א': ביצוע פעולת תשלום	
7	Go	ביצוע פעולת תשלום על פי הוראת תשלום	9 סעיף
7	Go	אימות וזיהוי	10 סעיף
7	Go	המועד לחיוב המשלם בשל פעולת תשלום	11 סעיף
8	Go	מידע על מועד העברת הכספים לזכות המוטב	12 סעיף
8	Go	תיעוד מועדים	13 סעיף
8	Go	הגבלה על ניכוי עמלה	14 סעיף
8	Go	סירוב לבצע פעולת תשלום	15 סעיף
8	Go	סימן ב': הפסקת ביצוע של פעולת תשלום	
8	Go	ביטול הוראת תשלום	16 סעיף
8	Go	הפסקת ביצוע של פעולת תשלום מובטחת בשל אי אספקת נכס או שירות בעסקת יסוד	17 סעיף
9	Go	הפסקת ביצוע של פעולת תשלום מובטחת בשל חדלות פירעון	18 סעיף
9	Go	סימן ג': האחריות לביצוע פעולת תשלום	
9	Go	אחריות נותן שירותי תשלום בביצוע פעולת תשלום	19 סעיף
10	Go	חבות בנפרד של נותן שירותי תשלום	20 סעיף
10	Go	פעולת תשלום המבוצעת על סמך קוד זיהוי ייחודי	21 סעיף
10	Go	פרק ה': הקפאת השימוש באמצעי תשלום	
10	Go	הקפאת השימוש באמצעי תשלום לבקשת המשלם	22 סעיף
10	Go	הקפאת השימוש באמצעי תשלום בידי נותן שירותי תשלום למשלם	23 סעיף
10	Go	פרק ו': שימוש לרעה באמצעי תשלום	
10	Go	הגבלת אחריות לשימוש לרעה בשל מסירת הודעה	24 סעיף
11	Go	הגבלת אחריות לשימוש לרעה בשל סיום חוזה, החזקת אמצעי תשלום או הקפאת השימוש בו	25 סעיף
11	Go	מרמה	26 סעיף
11	Go	השבת סכומי חיוב בשימוש לרעה	27 סעיף
11	Go	שינוי חיוב בלא הרשאה	28 סעיף
12	Go	פעולת תשלום במסמך חסר	29 סעיף

חוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019
נוסח מלא ומעודכן

12	Go	מסירת פרטים בידי המשלם	סעיף 30
12	Go	היקף אחריות המשלם לשימוש לרעה	סעיף 31
12	Go	חיוב המוטב על ידי נותן שירותי תשלום למוטב במקרה של שימוש לרעה	סעיף 32
13	Go	פרק ז': הרשאה לחיוב	
13	Go	בקשה למתן הרשאה לחיוב	סעיף 33
13	Go	ביטול הרשאה לחיוב בידי המשלם	סעיף 34
13	Go	ביטול חיוב מכוח הרשאה לחיוב, בידי המשלם	סעיף 35
13	Go	ביטול הרשאה לחיוב או אי ביצוע פעולת תשלום מכוחה, בידי נותן שירותי תשלום למשלם	סעיף 36
13	Go	חריגה מהרשאה לחיוב	סעיף 37
13	Go	חיוב לא סביר מכוח הרשאה לחיוב	סעיף 38
14	Go	תחולת הוראות החוק על הרשאה לחיוב	סעיף 39
14	Go	פרק ח': עונשין	
14	Go	עונשין	סעיף 40
14	Go	פרק ט': עיצום כספי	
14	Go	הגדרות פרק ט'	סעיף 41
15	Go	עיצום כספי	סעיף 42
16	Go	החלת מנגנון העיצום הכספי על מפרים שהם נותני שירותי תשלום	סעיף 43
16	Go	החלת מנגנון העיצום הכספי על מפרים שהם מוטבים	סעיף 44
17	Go	פרק י': הוראות שונות	
17	Go	איסור למנוע מתן הנחה	סעיף 45
17	Go	חובות דיווח	סעיף 46
17	Go	תחולה על נותן שירותי תשלום שאינו תושב ישראל	סעיף 47
17	Go	סייגים לתחולה	סעיף 48
18	Go	דרכי מסירת הודעות	סעיף 49
18	Go	שינוי מועדים	סעיף 50
18	Go	איסור התניה	סעיף 51
18	Go	שמירת דינים	סעיף 52
18	Go	סמכויות הנתונות למאסדר	סעיף 53
18	Go	ביצוע ותקנות	סעיף 54
18	Go	פרק י"א: תיקונים עקיפים	
18	Go	ביטול חוק כרטיסי חיוב	סעיף 55
18	Go	תיקון חוק בתי דין דתיים	סעיף 56
18	Go	תיקון חוק ההוצאה לפועל מס' 64	סעיף 57
18	Go	תיקון חוק מימון מפלגות מס' 37	סעיף 58
19	Go	תיקון חוק הבנקאות	סעיף 59
19	Go	תיקון חוק הגנת הצרכן מס' 59	סעיף 60
20	Go	תיקון חוק הבנקאות	סעיף 61
20	Go	תיקון חוק סדר הדין הפלילי מס' 85	סעיף 62
20	Go	תיקון חוק המפלגות מס' 25	סעיף 63
21	Go	תיקון חוק הרשויות המקומיות	סעיף 64
21	Go	תיקון חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות מס' 21	סעיף 65
21	Go	תיקון חוק כבישי אגרה	סעיף 66
21	Go	תיקון חוק נתיבים מהירים מס' 2	סעיף 67
21	Go	תיקון חוק איסור הלבנת הון מס' 29	סעיף 68
21	Go	תיקון חוק שירות נתוני אשראי מס' 4	סעיף 69
21	Go	תיקון חוק מאבק בארגוני פשיעה מס' 7	סעיף 70
21	Go	תיקון חוק מערכות תשלומים מס' 5	סעיף 71
22	Go	תיקון חוק ההתייעלות הכלכלית	סעיף 72

חוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019
נוסח מלא ומעודכן

22	Go	תיקון חוק נתוני אשראי	סעיף 73
22	Go	תיקון חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים	סעיף 74
22	Go	תיקון חוק להגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות בשוק הבנקאות בישראל	סעיף 75
22	Go	תיקון חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי	סעיף 76
22	Go	פרק י"ב: תחילה, תחולה, הוראות מעבר והוראת שעה	
22	Go	תחילה	סעיף 77
23	Go	תחולה והוראות מעבר	סעיף 78
23	Go	הוראת שעה	סעיף 79
23	Go	תוספת	

חוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019*

פרק א': הגדרות

1. בחוק זה –

- "אמצעי תשלום" – רצף פעולות שעל משלם לבצע לשם מתן הוראת תשלום, בין שהוא כולל שימוש בחפץ או בפרט אימות ובין שאינו כולל שימוש כאמור;
- "בנק הדואר" – החברה הבת כהגדרתה בחוק הדואר;
- "גוף פיננסי מפקח" – כל אחד מאלה:
- (1) תאגיד בנקאי;
 - (2) תאגיד עזר;
 - (3) סולק;
 - (4) בנק הדואר;
 - (5) בעל רישיון למתן שירותי פיקדון ואשראי;
 - (6) בעל רישיון הנפקה;
- "הוראות מאסדר" – כמפורט להלן, לפי העניין:
- (1) לעניין המפקח על הבנקים – הוראות שניתנו לפי סעיף 5(ג1) לפקודת הבנקאות;
 - (2) לעניין המפקח על נותני שירותים פיננסיים – הוראות שניתנו לפי סעיף 4 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים מוסדרים;
 - (3) לעניין המפקח לענייני השירותים הכספיים – הוראות שניתנו לפי סעיף 88 יד לחוק הדואר;
- "הוראת תשלום" – הוראה של משלם לנותן שירותי תשלום למשלם לבצע פעולת תשלום, הניתנת באמצעות אמצעי תשלום, לרבות אם היא ניתנת באמצעות אחר ובכלל זה המוטב;
- "הנפקה", של אמצעי תשלום – העמדה של אמצעי תשלום לרשות המשלם והתחייבות לבצע הוראת תשלום שתינתן באמצעותו;
- "הקפאת שימוש", באמצעי תשלום – הקפאת השימוש באמצעי תשלום לפי סעיפים 22 או 23;
- "הרשאה לחיוב" – הרשאה שנותן המשלם לנותן שירותי תשלום למשלם לבצע פעולת תשלום מחשבון התשלום שלו או באמצעות אמצעי התשלום שלו, לפי דרישת המוטב ובכפוף לתנאים שנקבעו בהרשאה;
- "ועדת הכלכלה" – ועדת הכלכלה של הכנסת;
- "חוזת שירותי תשלום", "חווה" – כמשמעותו בסעיף 2;
- "חוק הבנקאות (רישוי)" – חוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981;
- "חוק הדואר" – חוק הדואר, התשמ"ו-1986;
- "חוק הגנת הצרכן" – חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981;
- "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;
- "חוק הפיקוח על הביטוח" – חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981;
- "חוק הפיקוח על קופות גמל" – חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005;
- "חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים מוסדרים" – חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), התשע"ו-2016;
- "חשבון תשלום" – חשבון המיועד, בין השאר, לביצוע פעולות תשלום;

* פורסם ס"ח תשע"ט מס' 2778 מיום 9.1.2019 עמ' 201 (ה"ח הממשלה תשע"ח מס' 1246 עמ' 1154).
תוקן ס"ח תש"ף מס' 2790 מיום 18.2.2020 עמ' 14 (ה"ח הממשלה תש"ף מס' 1291 עמ' 2) – תיקון מס' 1;
תחילתו ביום 9.1.2020.

- "יום עסקים" – כפי שנקבע בחוזה שירותי תשלום;
"לקוח" – משלם או מוטב;
"מאסדר" – כמפורט להלן, לפי העניין;
- (1) לעניין תאגיד בנקאי, תאגיד עזר וסולק – המפקח על הבנקים;
(2) לעניין בעל רישיון למתן שירותי פיקדון ואשראי ובעל רישיון הנפקה – המפקח על נותני שירותים פיננסיים;
(3) לעניין בנק הדואר – המפקח לענייני השירותים הכספיים;
- "מוטב" – מי שהכספים המועברים במסגרת פעולת תשלום מיועדים אליו או מי שלטובתו מנוהל חשבון תשלום שניתן להעביר אליו כספים כאמור;
"מסמך" – לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;
"המפקח לענייני השירותים הכספיים" – כמשמעותו בסעיף 88 לחוק הדואר;
"המפקח על הבנקים" – כמשמעותו בסעיף 5 לפקודת הבנקאות;
"המפקח על נותני שירותים פיננסיים" – כמשמעותו בסעיף 2 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים מוסדרים;
- "משלם" – משלם הכספים המועברים במסגרת פעולת תשלום, מי שלטובתו מנוהל חשבון תשלום שניתן להעביר ממנו כספים כאמור או מי שהונפק לשימוש אמצעי תשלום;
"נכס" – מקרקעין, מיטלטלין או זכויות;
"סולק" – כהגדרתו בסעיף 36 לחוק הבנקאות (רישוי);
"סליקה", של פעולת תשלום – קליטה של פעולת תשלום ועיבודה לשם זיכוי המוטב בכספים המועברים במסגרתה, וכן זיכוי המוטב;
"עסקת יסוד" – עסקה בין משלם למוטב למכירת נכס או למתן שירות;
"פעולת תשלום" – העברת כספים ממשלם למוטב כמפורט להלן, ולעניין זה אין נפקא מינה אם המשלם והמוטב הם אותו אדם;
- (1) העברת כספים המופקדים בחשבון אחד לחשבון אחר, ובלבד שאחד החשבונות לפחות הוא חשבון תשלום;
(2) הפקדת מזומן בחשבון תשלום;
(3) משיכת מזומן מחשבון תשלום;
- "פעולת תשלום מובטחת" – פעולת תשלום שבה נותן שירותי תשלום למשלם מתחייב, במישרין או בעקיפין, כלפי נותן שירותי תשלום למוטב, ואם נותן שירותי התשלום למשלם נותן גם שירותי תשלום למוטב במסגרת אותה פעולת תשלום – גם כלפי המוטב, להעביר לו את הכספים במסגרת פעולת התשלום, בלי תלות בקבלת הכספים בפועל מהמשלם ובכפוף לתנאים שנקבעו ביניהם;
- "פקודת הבנקאות" – פקודת הבנקאות, 1941;
"פרט אימות" – פרט ייחודי למשלם שנועד לאמת את זהותו;
"פרט אימות מוגבר" – פרט אימות המאמת את זהותו של המשלם ברמת ודאות גבוהה;
"רישיון הנפקה", "רישיון להפעלת מערכת לתיווך באשראי", "רישיון למתן אשראי" ו"רישיון למתן שירותי פיקדון ואשראי" – כהגדרתם בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים מוסדרים;
- "רכיב חיוני", באמצעי תשלום – רכיב באמצעי התשלום, הייחודי למשלם, ובכלל זה החפץ או פרט האימות שנעשה בו שימוש כחלק מאמצעי התשלום, או צירוף של רכיבים כאמור, שבעל הגישה לרכיב או לצירוף הרכיבים כאמור יכול לתת באמצעותו הוראת תשלום, ובלבד שהרכיב או צירוף הרכיבים פורט בחוזה שירותי התשלום בין נותן שירותי התשלום למשלם ובין המשלם;
- "שימוש לרעה", באמצעי תשלום – שימוש באמצעי תשלום או ברכיב חיוני שלו בידי מי שאינו זכאי לכך לפי חוזה שירותי התשלום;
"שירותי תשלום" – שירותי תשלום למשלם או שירותי תשלום למוטב;
"שירותי תשלום למוטב" – כל אחד מאלה:
(1) סליקה של פעולת תשלום;

- (2) ניהול חשבון תשלום לטובת המוטב;
"שירותי תשלום למשלם" – כל אחד מאלה:
(1) הנפקה של אמצעי תשלום;
(2) ניהול חשבון תשלום לטובת המשלם;
"תאגיד בנקאי" ו"תאגיד עזר" – כהגדרתם בחוק הבנקאות (רישוי);
"השר" – שר המשפטים.

פרק ב': חוזה שירותי תשלום

2. (א) חוזה שירותי תשלום הוא חוזה בין נותן שירותי תשלום ובין לקוח, למתן שירותי תשלום.
(ב) חוזה שירותי תשלום יכול שיהיה לשירותי תשלום הניתנים לגבי פעולת תשלום בודדת או לגבי כמה פעולות תשלום.
(ג) חוזה שירותי תשלום ייערך בכתב בשפה ברורה ומובנת; הסכמת הלקוח לכריתת החוזה תינתן במפורט ותתועד בידי נותן שירותי התשלום.
(ד) לפני כריתת חוזה שירותי תשלום, ייתן נותן שירותי התשלום ללקוח הזדמנות סבירה לעיין בחוזה לפני כריתתו; בסמוך לאחר כריתת החוזה ימסור נותן שירותי התשלום ללקוח עותק מהחוזה שנכרת עמו וכן עותק מתייעוד הסכמתו לפי סעיף קטן (ג).
(ה) חוזה שירותי תשלום שלא התקיימו לגביו התנאים שבסעיף קטן (ג) או (ד) – בטל.
(ו) השר, באישור ועדת הכלכלה, רשאי לקבוע, לגבי נותן שירותי תשלום שאינו גוף פיננסי מפקח, הוראות לעניין אופן קבלת הסכמת הלקוח ותייעודה לפי סעיף קטן (ג).
3. (א) נותן שירותי תשלום הנותן ללקוח שירותים נוספים שאינם חלק משירותי התשלום, יפריד בחוזה ההתקשרות עם הלקוח בין שירותי התשלום ובין השירותים הנוספים כאמור.
(ב) השר רשאי לקבוע, לגבי נותן שירותי תשלום שאינו גוף פיננסי מפקח, הוראות נוספות לעניין צורת החוזה.
4. (א) נותן שירותי תשלום יבטיח גישה ללקוח לחוזה שירותי התשלום שנכרת עמו, לרבות השינויים שנערכו בו מיום כריתתו.
(ב) נותן שירותי תשלום יבטיח גישה לתייעוד הסכמתו של הלקוח כאמור בסעיף 2(ג).
(ג) גישה כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) תינתן ללקוח בתקופת החוזה, וכן בתקופה סבירה לאחריה שלא תפחת משבע שנים.
5. (א) נקבע בחוזה בין נותן שירותי תשלום למשלם ובין המשלם כי בתום תקופת החוזה יהיה ניתן לחדשו בלא כריתת חוזה חדש בהתאם להוראות סעיף 2, ובתום תקופת החוזה העמיד נותן שירותי התשלום לרשות המשלם אמצעי תשלום בלא כריתתה של חוזה חדש כאמור, יראו כאילו החוזה הקודם חודש באותם תנאים.
(ב) חיוביו של המשלם לפי חוזה שירותי תשלום ייכנסו לתוקף במועד העמדת אמצעי התשלום לרשותו באופן המאפשר לו לתת הוראת תשלום באמצעותו; נטל ההוכחה שאמצעי התשלום הועמד לרשות המשלם כאמור בסעיף קטן זה הוא על נותן שירותי התשלום למשלם.
6. (א) לקוח רשאי לסיים חוזה שירותי תשלום, בכל עת, בהודעה לנותן שירותי התשלום; הודיע לקוח על סיום החוזה כאמור יהיה מועד הסיום כמפורט להלן, לפי העניין:
(1) לגבי סיום חוזה בכל הנוגע למתן שירות של הנפקת אמצעי תשלום או סליקת פעולות תשלום – בתום יום העסקים שלאחר מועד מסירת ההודעה;
(2) לגבי סיום חוזה בכל הנוגע למתן שירות של ניהול חשבון תשלום – בתום חמישה ימי עסקים מהמועד שבו השלים הלקוח את הפעולות הדרושות לסגירת החשבון כפי שנקבעו בחוזה; המאסדר יקבע בהוראות מאסדר הוראות לעניין הפעולות שרשאי נותן שירותי תשלום שהוא גוף פיננסי מפקח לקבוע בחוזה כתנאי לסגירת חשבון; השר יקבע הוראות כאמור לגבי נותן שירותי תשלום שאינו גוף פיננסי מפקח.
(ב) בלי לגרוע מהוראות כל דין, נותן שירותי תשלום רשאי לסיים חוזה שירותי תשלום, בכל עת, בהודעה בכתב ללקוח; הודיע נותן שירותי התשלום על סיום החוזה כאמור יהיה מועד הסיום בתום 45 ימים מיום מסירת ההודעה, אלא אם כן מתקיים אחד מאלה:

חוזה שירותי תשלום

צורת החוזה

גישה לחוזה

הוראות מיוחדות לעניין חוזה שירותי תשלום למשלם

סיום חוזה שירותי תשלום

- (1) נותן שירותי התשלום ציין בהודעתו כאמור, בהתאם לתנאי החוזה, כי סיום החוזה יהיה במועד מאוחר יותר;
- (2) התקיימו נסיבות חריגות המצדיקות את סיום חוזה שירותי התשלום באופן מיידי.
- (ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהתחייבויות הצדדים לפי חוזה שירותי התשלום שתכליתן להסדיר את היחסים בין נותן שירותי התשלום ובין הלקוח לאחר סיום החוזה.
- (ד) השר, בהסכמת שר האוצר ונגיד בנק ישראל, רשאי לקבוע חובות שיחולו על נותן שירותי תשלום לשם הסדרת חיובים או זיכויים של הלקוח מכוח חוזה שירותי התשלום, שמועדם חל לאחר סיום החוזה.

פרק ג': גילוי נאות ואיסור הטעיה

7. (א) נותן שירותי תשלום חייב לגלות ללקוח כל פרט מהותי לגבי תוכנו, היקפו, תנאיו ומחירו של שירות שהוא נותן והסיכונים הכרוכים בו ואת דבר האפשרות לבטל את החוזה ודרכי ביטולו.

גילוי נאות

(ב) נותן שירותי תשלום יכלול בחוזה שירותי תשלום תיאור פשוט ותמציתי של התנאים המהותיים בחוזה שיוצגו באופן מרוכז וברור.

(ג) השר, באישור ועדת הכלכלה, רשאי לקבוע לגבי נותן שירותי תשלום שאינו גוף פיננסי מפקח פרטים שעליו לציין בחוזה או בכל פרסום שלו בדבר שירותיו או באופן אחר שיקבע, לשם הבטחת גילוי נאות ללקוחותיו.

8. (א) נותן שירותי תשלום לא יעשה דבר העלול להטעות לקוח בכל עניין מהותי בעסקה למתן שירותי תשלום, והכול כמעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד כריתת חוזה שירותי התשלום; בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

איסור הטעיה

- (1) זהות נותן שירותי התשלום;
 - (2) המהות והטיב של השירות;
 - (3) לעניין לקוח שהוא המשלם – רצף הפעולות המהווה את אמצעי התשלום ואופן השימוש בו;
 - (4) תקופת ההתקשרות בחוזה שירותי התשלום, דרכי חידושו וביטולו;
 - (5) מועדים הנוגעים למתן השירות;
 - (6) כל התשלומים שעל הלקוח לשלם בעד השירות ושיעורם;
 - (7) תנאי האחריות לשירות;
 - (8) הזכות לביטול הוראת התשלום והמועדים הקשורים בה וכן הוראות שלא ניתן לבטלן;
 - (9) עניין אחר שקבע השר, בהסכמת שר האוצר ונגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכלכלה.
- (ב) היתה הטעיה בפרסומת, יראו כמפירים את הוראות סעיף קטן (א) –
- (1) את מי שמטעמו נעשתה הפרסומת ואת האדם שהביא את הדבר לפרסום וגרם בכך לפרסומו;
 - (2) אם היתה הפרסומת מטעה על פניה או שהם ידעו שהיא מטעה – אף את המפיץ או את מי שהחליט בפועל על הפרסום.
- פרק ד': פעולת תשלום – ביצועה, הפסקתה והאחריות לה**

סימן א': ביצוע פעולת תשלום

9. נותן שירותי תשלום למשלם יבצע פעולת תשלום רק אם ניתנה לו הוראת תשלום.
10. השר, בהסכמת ראש הממשלה, שר האוצר ונגיד בנק ישראל, רשאי לקבוע הוראות לעניין חובת נותן שירותי תשלום למשלם לאמת את זיהויו של המשלם באמצעות פרט אימות כפי שיקבע, לשם מתן הוראת תשלום באמצעות אמצעי תשלום מסוים שהנפיק לו.
11. (א) נותן שירותי תשלום למשלם לא יחייב את המשלם בשל פעולת תשלום, לפני מועד קבלת הוראת התשלום; התקבלה הוראת תשלום לביצוע עתידי, לא יחייב נותן שירותי התשלום

ביצוע פעולת תשלום על פי הוראת תשלום אימות זיהוי

המועד לחיוב המשלם בשל פעולת תשלום

את המשלם לפני מועד הביצוע העתידי.

(ב) לעניין סעיף קטן (א), יראו את המועד שבו הוראת התשלום התקבלה בפועל אצל נותן שירותי התשלום למשלם כמועד קבלת הוראת התשלום, ואולם אם התקבלה הוראת התשלום אצל נותן שירותי התשלום למשלם שלא במהלך יום העסקים, יראו אותה כאילו התקבלה ביום העסקים הראשון שלאחר מכן; נותן שירותי תשלום למשלם רשאי לקבוע בחוזה שירותי התשלום פרק זמן בסמוך לפני סיום יום העסקים, אשר הוראות תשלום שיתקבלו במהלכו יראו אותן כאילו התקבלו ביום העסקים שלאחריו.

מידע על מועד העברת הכספים לזכות המוטב

12. נתן משלם הוראת תשלום לנותן שירותי תשלום למשלם, במישרין, ימסור לו נותן שירותי התשלום, במועד קבלת הוראת התשלום כמשמעותו בסעיף 11(ב), מידע על המועד שבו יעביר את הכספים, במסגרת פעולת התשלום וכן את המועד שבו צפוי שהכספים יתקבלו לזכות המוטב, כפי שידוע לו, ובהתאם למקובל באותה פעולת תשלום או באותו אמצעי תשלום.

תיעוד מועדים

13. נותן שירותי תשלום יתעד את המידע בדבר המועדים הנוגעים לקבלת הוראת תשלום ולביצוע פעולת התשלום על פיה, הנמצא בידי, ויאפשר ללקוחו גישה למידע האמור, לפי בקשת הלקוח.

14. (א) נותן שירותי תשלום יעביר את מלוא הכספים שלגביהם ניתנה הוראת תשלום, ולא ינכה מהם עמלה או כל חיוב אחר.

הגבלה על ניכוי עמלה

(ב) נותן שירותי התשלום למוטב והמוטב רשאים להתנות בחוזה שביניהם על הוראות סעיף קטן (א); התנו כאמור, יפרט נותן שירותי התשלום למוטב, בדיווח לפי סעיף 46(ב), את סכום מלוא הכספים לטובת המוטב, המועברים במסגרת כל פעולת תשלום, ואת הסכומים שהוא מנכה.

15. (א) נותן שירותי תשלום לא יסרב לבצע פעולת תשלום מטעמים בלתי סבירים.

סירוב לבצע פעולת תשלום

(ב) סירוב נותן שירותי תשלום לבצע פעולת תשלום יודיע על כך ללקוח, בתוך זמן סביר בנסיבות העניין; בהודעה כאמור יפרט נותן שירותי התשלום את הטעמים לסירוב ואת האופן שבו הלקוח יכול לתקן את הפגם שהביא לסירוב, אם ישנו, אלא אם כן פירוט כאמור עלול לסכל את המטרה שלשמה נדרש הסירוב, בין השאר אם פירוט כאמור אסור על פי דין או אם התקיים חשש סביר לכך שהלקוח מבצע הונאה.

סימן ב': הפסקת ביצוע של פעולת תשלום

16. (א) המשלם רשאי לבטל הוראת תשלום שניתנה שלא במסגרת פעולת תשלום מובטחת, בהודעה לנותן שירותי התשלום למשלם, כל עוד באפשרות נותן שירותי התשלום להפסיק את ביצוע הוראת התשלום בהתאם למגבלות הטכנולוגיות הסבירות החלות עליו או בהתאם למועד הקבוע בחוזה שירותי התשלום ובלבד שהוא סביר.

ביטול הוראת תשלום

(ב) קיבל נותן שירותי תשלום למשלם הודעה לפי סעיף קטן (א) ומתקיימים התנאים שבאותו סעיף קטן, יפסיק את ביצוע הוראת התשלום ואת חיוב המשלם מכוחה, מיד עם קבלת ההודעה.

(ג) בחוזה שירותי התשלום יפרט נותן שירותי התשלום למשלם את המועד שעד אליו ניתן להודיע לו על ביטול הוראת תשלום לפי סעיף קטן (א).

17. (א) נעשתה עסקת יסוד בין משלם למוטב ובשלה נתן המשלם הוראת תשלום לביצוע פעולת תשלום מובטחת, והודיע המשלם לנותן שירותי התשלום למשלם שהוא צד לפעולת התשלום המובטחת כי מתקיימים התנאים שלהלן, יפסיק נותן שירותי התשלום למשלם את ביצוע הוראת התשלום ואת חיוב המשלם מכוחה החל ממועד מסירת ההודעה על ידי המשלם:

הפסקת ביצוע של פעולת תשלום מובטחת בשל אי-אספקת נכס או שירות בעסקת יסוד

(1) הנכס או השירות שנרכש בעסקת היסוד לא סופק אף שחלף מועד האספקה שעליו הוסכם בין המשלם ובין המוטב, ואם מועד האספקה כאמור טרם חלף – המוטב הפסיק, דרך קבע, לספק נכסים או שירותים מסוגו של הנכס או השירות שנרכש בעסקה;

(2) המשלם הודיע למוטב על ביטול עסקת היסוד, ככל שהיה ניתן להודיע לו על כך.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מזכותו של נותן שירותי התשלום למשלם לחזור ולחייב את המשלם על פי הוראת התשלום, אם נוכח שלא התקיימו התנאים שבסעיף קטן (א); נותן שירותי התשלום למשלם ימסור למשלם הודעה בכתב המפרטת את הנימוקים לחיוב, 15 ימים לפחות לפני החיוב בפועל, וימסור למשלם, לפי דרישתו, עותקי מסמכים שבידו לעניין זה.

(ג) סופק הנכס או השירות במסגרת עסקת היסוד באופן חלקי, יחולו הוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים, ביחס לחלק שלא סופק, ובלבד שהחוב בעד הנכס או השירות שלא סופק ניתן להפרדה.

(ד) נותן שירותי תשלום למשלם לא יהיה אחראי לנזק אם פעל בתום לב ובלא התרשלות על פי הודעת המשלם כאמור בסעיף קטן (א).

18. (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 17, נעשתה עסקת יסוד בין משלם למוטב המספק נכסים באספקה שאינה מיידית, ובשלה נתן המשלם הוראת תשלום לביצוע פעולת תשלום מובטחת, והובא לידיעת נותן שירותי התשלום למשלם או נותן שירותי התשלום למוטב שהם צד לפעולת התשלום המובטחת, כי הוגשה לבית המשפט, לגבי המוטב, בקשה למתן צו לכינוס נכסים או צו פירוק או כי הוגשה לגביו בקשה לצו לפתיחת הליכים לפי חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018, והבקשה לצו כאמור פורסמה לפי דין או הומצאה לנותן שירותי התשלום, יפסיק נותן שירותי התשלום להעביר את הכספים האמורים להיות משולמים במסגרת פעולת התשלום החל במועד שבו נודע לו על הגשת הבקשה עד למועד ההחלטה בה (בסעיף זה – תקופת הפסקת הזיכוי).

הפסקת ביצוע של פעולת תשלום מובטחת בשל חדלות פירעון

(ב) ניתן לגבי המוטב צו כאמור בסעיף קטן (א) למעט צו לפתיחת הליכים המורה על הפעלת מוטב שהוא תאגיד לשם שיקומו הכלכלי, נותן שירותי התשלום למשלם, ישיב למשלם, בהקדם האפשרי אך לא יאוחר משמונה ימי עסקים מיום מתן הצו, את הכספים שחויב בהם המשלם במסגרת אותה פעולת תשלום מובטחת במהלך תקופת הפסקת הזיכוי; נדחתה בקשה לצו כאמור בסעיף קטן (א) או ניתן צו המורה על הפעלת מוטב שהוא תאגיד לשם שיקומו הכלכלי, יחזור ויעביר נותן שירותי התשלום למשלם או נותן שירותי התשלום למוטב, לפי העניין, את הכספים במסגרת פעולת התשלום המובטחת.

(ג) בית משפט המוסמך לדון בהליכים כאמור בסעיף קטן (א), רשאי להורות כי נותן שירותי התשלום למשלם או נותן שירותי התשלום למוטב יחזור ולהעביר את הכספים למוטב במסגרת פעולת התשלום המובטחת, אם שוכנע שהנכס או השירות שנרכשו בעסקת היסוד סופקו למשלם או כי אין במתן צו כאמור כדי לפגוע במשלם; בית המשפט רשאי לשמוע לעניין זה את עמדתו של הממונה על הגנת הצרכן והסחר ההוגן, כמשמעותו בחוק הגנת הצרכן.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של נותן שירותי התשלום למשלם או נותן שירותי התשלום למוטב לחזור ולהעביר את הכספים במסגרת פעולת התשלום המובטחת, אם נוכח שהנכס או השירות שנרכשו בעסקת היסוד סופקו למשלם; נותן שירותי התשלום ימסור למשלם הודעה בכתב המפרטת את הנימוקים לזיכוי המוטב, 15 ימים לפחות לפני הזיכוי בפועל, וימסור למשלם, לפי דרישתו, עותקי מסמכים שבידו לעניין זה.

(ה) סופק הנכס או השירות במסגרת עסקת היסוד באופן חלקי, רשאי נותן שירותי התשלום, בהתאם להוראות סעיף קטן (ד), לחזור ולהעביר את הכספים בשל החלק האמור, ובלבד שהזיכוי בשל החלק האמור ניתן להפרדה, ורשאי בית המשפט, בהתאם להוראות סעיף קטן (ג), להורות לנותן שירותי התשלום לחזור ולהעביר את הכספים בשל החלק שסופק.

סימן ג': האחריות לביצוע פעולת תשלום

19. (א) נותן שירותי תשלום למשלם יהיה אחראי כלפי המשלם לביצוע של הוראת התשלום במדויק כל עוד לא קיבל נותן שירותי התשלום למוטב את הכספים המועברים במסגרת פעולת התשלום.

אחריות נותן שירותי תשלום לביצוע פעולת תשלום

(ב) קיבל נותן שירותי התשלום למוטב את הכספים המועברים במסגרת פעולת התשלום, יהיה נותן שירותי התשלום למוטב אחראי כלפי המוטב לביצוע העברת הכספים אליו במדויק, בכפוף להוראות סעיף 14 ובאופן מידי, או במועד סביר אחר שהוסכם בין נותן שירותי התשלום למוטב ובין המוטב.

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), נתן המשלם הוראת תשלום באמצעות המוטב או דרש המוטב לבצע פעולת תשלום מכוח הרשאה לחיוב, ומתן הוראת התשלום או הדרישה כאמור נעשו באמצעות נותן שירותי התשלום למוטב, יהיה נותן שירותי התשלום למוטב אחראי כלפי המוטב להעברה של הוראת התשלום או הדרישה כאמור, לפי העניין, במדויק, לנותן שירותי התשלום למשלם.

(ד) פנה לקוח לנותן שירותי התשלום שעמו התקשר בחוזה בעניין פגם בכיצוע פעולת תשלום, ובכלל זה אי-ביצועה, יברר נותן שירותי התשלום את העניין ויידע את לקוחו בנוגע לתוצאות הבירור בתוך זמן סביר בנסיבות העניין.

(ה) נודע לנותן שירותי תשלום, בעקבות ברור לפי סעיף קטן (ד) או בדרך אחרת, כי נפל

פגם כאמור באותו סעיף קטן וכי הוא אחראי לפגם, יתקן את הפגם במועד שבו נודע לו עליו; לא היה נותן שירותי התשלום אחראי לפגם ינקוט אמצעים סבירים כדי שנותן שירותי התשלום האחראי לפגם יתקנו כאמור.

(ו) נותן שירותי תשלום שעמו התקשר הלקוח יפצה או ישפה את לקוחו לפי דרישתו בשל נזק או הוצאה שנגרמה לו בשל פגם כאמור בסעיף קטן (ד); לא היה נותן שירותי התשלום אחראי לפגם, ינקוט אמצעים סבירים כדי שנותן שירותי התשלום האחראי לפגם ישפה או יפצה את הלקוח.

(ז) כל סכום שלקוח מחויב או מזוכה בו בשל תיקון פגם כאמור בסעיף זה, יהיה לפי ערכו ביום שבו היה מבוצע החיוב או הזיכוי אלמלא הפגם.

20. נתנו כמה נותני שירותי תשלום שירותים לאותו לקוח במסגרת אותה פעולת תשלום, חייב כל אחד מנותני שירותי התשלום בנפרד כלפי הלקוח לקיים את החיובים כאמור בסעיף 19 לגבי כל פעולת התשלום.

21. (א) בסעיף זה, "קוד זיהוי ייחודי" – צירוף של אותיות, מספרים, סמלים או פרט מזהה ייחודי אחר, שנותן שירותי התשלום קבע שעל הלקוח למסור כדי לזהות באופן ודאי אותו או לקוח אחר או את חשבון התשלום של מי מהם, לשם ביצוע פעולת תשלום.

(ב) פעולת תשלום שבוצעה על סמך קוד זיהוי ייחודי של המוטב שמסר לקוח, בין שנמסר לבדו ובין שנמסר עם פרטים נוספים, תיחשב כפעולה שבוצעה כנדרש, לעניין זהות המוטב.

(ג) היה קוד הזיהוי הייחודי שמסר הלקוח שגוי, לא יישאו נותן שירותי התשלום למשלם ונותן שירותי התשלום למוטב שהסתמכו על קוד הזיהוי האמור באחריות בשל אי-ביצוע פעולת התשלום או בשל פגם בביצועה, ובלבד שאי-הביצוע או הפגם כאמור נגרמו בשל אותה הסתמכות; ואולם נותן שירותי התשלום למשלם ונותן שירותי התשלום למוטב יעשו מאמצים סבירים להשיב למשלם את הכספים שהועברו במסגרת פעולת התשלום, ככל שהועברו, ובכלל זה נותן שירותי התשלום למוטב ימסור לנותן שירותי תשלום למשלם את המידע הנדרש לעניין; לא ניתן להשיב למשלם את הכספים כאמור, נותן שירותי התשלום למשלם, יעביר למשלם, לפי בקשתו, את המידע שברשותו הנוגע לפעולת התשלום שבוצעה ויכול לסייע לו בהשבת הכספים.

פרק ה': הקפאת השימוש באמצעי תשלום

22. המשלם רשאי, בכל עת, לבקש מנותן שירותי התשלום שהנפיק למשלם את אמצעי התשלום להקפיא את השימוש באמצעי התשלום; ביקש המשלם כאמור, יקפיא נותן שירותי התשלום את השימוש באמצעי התשלום באופן מידי לתקופה שביקש המשלם ושלא תעלה על 14 ימים, אלא אם כן איפשר נותן שירותי התשלום תקופה ארוכה יותר.

23. (א) נותן שירותי תשלום למשלם רשאי להקפיא את השימוש באמצעי התשלום, אם הדבר נדרש בהתאם להוראות כל דין וכן, אם הוסכם כך בחוזה שירותי התשלום, מטעמים סבירים; לעניין זה יראו כטעמים סבירים, בין השאר, חשש לפגיעה באבטחת אמצעי התשלום, חשש לשימוש לרעה באמצעי התשלום או מרמה, ואם התשלום מקורו באשראי שניתן בידי נותן שירותי התשלום למשלם – חשש ממשי כי המשלם לא יקיים את התחייבותו כלפי נותן שירותי התשלום לפרוע את האשראי.

(ב) ביקש נותן שירותי תשלום למשלם להקפיא את השימוש באמצעי התשלום כאמור בסעיף קטן (א), יודיע על כך למשלם ויפרט את הטעמים להקפאה, לפני ההקפאה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), נותן שירותי תשלום למשלם רשאי להקפיא את השימוש באמצעי התשלום גם בלא הודעה או בלא פירוט הטעמים להקפאה, לפי אותו סעיף קטן, אם מסירת ההודעה או פירוט הטעמים כאמור, לפי העניין, עלולים לסכל את המטרה שלשמה נדרשת ההקפאה, בין השאר אם הם אסורים על פי דין או אם התקיים חשש סביר לכך שהלקוח מבצע הונאה, ובלבד שההודעה או פירוט הטעמים כאמור יימסרו בהקדם האפשרי לאחר מכן.

(ד) הודיע נותן שירותי תשלום למשלם על הקפאת אמצעי התשלום בעל פה, ישלח על כך הודעה למשלם גם בכתב.

(ה) הקפיא נותן שירותי תשלום למשלם את השימוש באמצעי תשלום לפי סעיף זה ולא התקיימו עוד הטעמים להקפאה, יסיר את ההקפאה ויודיע על כך למשלם; היה ניתן להסיר את ההקפאה בהעמדת אמצעי תשלום חלופי לרשות המשלם, יעשה כן נותן שירותי התשלום למשלם בהקדם האפשרי, ויודיע על כך למשלם.

פרק ו': שימוש לרעה באמצעי תשלום

24. (א) בסעיף זה, "הודעה" – הודעה של המשלם לנותן שירותי תשלום למשלם על כניבה או

חבות בנפרד של נותן שירותי תשלום

פעולת תשלום המבוצעת על סמך קוד זיהוי ייחודי

הקפאת השימוש באמצעי תשלום לבקשת המשלם

הקפאת השימוש באמצעי תשלום בידי נותן שירותי תשלום למשלם

הגבלת אחריות לשימוש לרעה בשל חסירת הודעה

אבדן של רכיב חיוני באמצעי תשלום או על שימוש לרעה באמצעי תשלום.
(ב) המשלם לא יהיה אחראי לשימוש לרעה באמצעי תשלום שנעשה לאחר שנמסרה הודעה.

(ג) המשלם יהיה אחראי לשימוש לרעה באמצעי תשלום שנעשה לפני שנמסרה הודעה, לפי הסכום הנמוך מבין אלה:

(1) סכום קבוע של 75 שקלים חדשים בתוספת של 30 שקלים חדשים לכל יום מהמועד שבו נודע למשלם על הכניבה או האובדן של הרכיב החיוני באמצעי התשלום או על השימוש לרעה באמצעי התשלום, עד למועד מסירת ההודעה; על אף האמור, מסר המשלם את ההודעה בתוך 30 ימים מיום שנעשה לראשונה שימוש לרעה, לא יהיה אחראי לסכום העולה על 450 שקלים חדשים; יום ההודעה לא יכלול במניין הימים לפי פסקה זו, אם ההודעה נמסרה באותו יום שבו נודע למשלם על הגניבה או האבדן של הרכיב החיוני או על השימוש לרעה באמצעי התשלום; השר, בהסכמת שר האוצר ונגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכלכלה, רשאי לקבוע, בצו, סכומים שונים מהסכומים הקבועים בפסקה זו;

(2) סכום פעולות התשלום שבוצעו בפועל תוך כדי השימוש לרעה.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ג), המשלם יהיה אחראי לשימוש לרעה באמצעי תשלום שנעשה לפני שנמסרה הודעה, והגבלת האחריות לפי הסעיף הקטן האמור לא תחול עליו, אם השימוש באמצעי התשלום נעשה לאחר שהמשלם העמיד את הרכיב החיוני באמצעי התשלום לרשותו של אדם אחר, והכול בין שהשימוש נעשה בידיעת המשלם ובין שנעשה שלא בידיעתו; הוראות סעיף קטן זה לא יחולו בהתקיים אחד מאלה:

(1) הרכיב החיוני הועמד לרשותו של האדם האחר בנסיבות סבירות למטרת שמירה בלבד או שהועמד לרשותו של מוטב לשם מתן הוראת תשלום באמצעות המוטב;

(2) השימוש לרעה נעשה לאחר שהרכיב החיוני שהועמד לרשות האדם האחר נגנב מאותו אדם או אבד לו.

(ה) על אף הוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), המשלם לא יהיה אחראי לשימוש לרעה באמצעי התשלום לפי הסעיפים הקטנים האמורים אם נותן שירותי התשלום למשלם לא איפשר לו למסור הודעה או לבטל את אמצעי התשלום, בכל עת, באופן סביר.

25. (א) סיים המשלם את חוזה שירותי התשלום לפי סעיף 6 או הוחזר אמצעי התשלום לרשותו של נותן שירותי התשלום למשלם, לא יהיה המשלם אחראי לשימוש לרעה שנעשה באמצעי התשלום לאחר מועד הסיום או ההחזרה כאמור.

(ב) הוקפא השימוש באמצעי התשלום לא יהיה המשלם אחראי לשימוש לרעה שנעשה בתקופת ההקפאה כאמור.

26. פעל המשלם בכוונת מרמה בקשר עם שימוש לרעה באמצעי תשלום, יהיה אחראי לשימוש לרעה ולא תחול עליו הגבלת האחריות לפי פרק זה.

27. (א) חויב המשלם בשל פעולת תשלום שנעשתה תוך כדי שימוש לרעה, ישיב לו נותן שירותי התשלום למשלם את סכום החיוב, למעט הסכום שבו חייב המשלם לפי סעיף 24(ג), בערכו ביום החיוב; הסכום כאמור יושב למשלם בהקדם האפשרי אך לא יאוחר משמונה יי עסקים מיום הודעת המשלם על השימוש לרעה.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מזכותו של נותן שירותי תשלום למשלם לחזור ולחייב את המשלם ביתרת סכום החיוב, אם נוכח שהשימוש נעשה בנסיבות המפורטות בסעיפים 24(ד) או 26; נותן שירותי התשלום ימסור למשלם הודעה בכתב המפרטת את הנימוקים לחיוב לפי סעיף קטן זה, 15 ימי לפחות לפני החיוב בפועל, וימסור למשלם, לפי דרישתו, עותקי מסמכים שבידו לעניין זה; פעל המשלם במרמה, רשאי נותן שירותי התשלום למסור את ההודעה כאמור בד בבד עם החיוב בפועל.

(ג) נותן שירותי תשלום למשלם לא יהיה אחראי לנזק אם פעל בתום לב ובלא התרשלות על פי הודעת המשלם כאמור בסעיף קטן (א).

28. (א) נתן משלם הוראת תשלום באמצעות המוטב וסכום החיוב במסגרת פעולת התשלום הוגדל בלא הרשאה, ישיב לו נותן שירותי התשלום למשלם את ההפרש שבין הסכום שהמשלם חויב בו בפועל ובין הסכום שעליו הודיע המשלם כי התחייב בו במסגרת פעולת התשלום, בערכו ביום החיוב (בסעיף זה – סכום ההפרש); סכום ההפרש יושב כאמור בהקדם האפשרי אך לא יאוחר משמונה ימי עסקים מיום הודעת המשלם.

הגבלת אחריות לשימוש לרעה בשל סיום חוזה, החזקת אמצעי תשלום או הקפאת השימוש בו

מרמה

השבת סכומי חיוב בשימוש לרעה

שינוי חיוב בלא הרשאה

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מזכותו של נותן שירותי התשלום למשלם לחזור ולחייב את המשלם בסכום ההפרש כאמור באותו סעיף קטן, כולו או חלקו, בערכו ביום החיוב, אם נוכח שהמשלם אכן התחייב גם בסכום ההפרש כולו או חלקו; נותן שירותי התשלום כאמור ימסור למשלם הודעה בכתב המפרטת את הנימוקים לחיוב לפי סעיף קטן זה, 15 ימים לפחות לפני החיוב בפועל, וימסור למשלם, לפי דרישתו, עותקי מסמכים שבידו לעניין זה; פעל המשלם במרמה, רשאי נותן שירותי התשלום למסור את ההודעה כאמור בד בבד עם החיוב בפועל.

(ג) נותן שירותי תשלום למשלם לא יהיה אחראי לנזק אם פעל בתום לב ובלא התרשלות על פי הודעת המשלם כאמור בסעיף קטן (א).

29. (א) בסעיף זה, "פעולת תשלום במסמך חסר" – פעולת תשלום שאין מסמך כמפורט להלן המעיד עליה:

פעולת תשלום במסמך חסר

(1) מסמך שנחתם בידי המשלם ונכללים בו פרטים אלה: פרט זיהוי של המוטב, פרט זיהוי של המשלם או של אמצעי התשלום, סכום העסקה ותאריך ביצועה; השר, בהתייעצות עם שר האוצר ונגיד בנק ישראל, רשאי לקבוע פרטים נוספים שיש לכלול במסמך כאמור;

(2) רשומה מוסדית קבילה כמשמעותה בפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, המתעדת את אימות זהות המשלם שנתן את הוראת התשלום באמצעות פרט אימות מוגבר ואת הסכמתו לביצוע פעולת התשלום; השר, בהתייעצות עם שר האוצר ונגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכלכלה, רשאי לקבוע פרטים שיש לכלול ברשומה כאמור.

(ב) חיוב משלם בשל פעולת תשלום במסמך חסר והודיע לנותן שירותי התשלום למשלם, בתוך 30 ימים מיום שמסר לו הודעה על החיוב, כי הוא לא ביצע את פעולת התשלום או כי הסכום לחיוב הוגדל בלא הרשאה, ישיב לו נותן שירותי התשלום למשלם את סכום החיוב בערכו ביום החיוב, או את ההפרש בין הסכום שחויב בו בלא הרשאתו ובין הסכום שעליו הודיע המשלם כי התחייב בו, לפי העניין; הסכום כאמור יושב בתוך שמונה ימי עסקים מיום מסירת הודעת המשלם, והוראות סעיפים 27(ב) ו-28(ב) יחולו לפי העניין ובשינויים המחויבים.

30. (א) משלם ימסור, לבקשת נותן שירותי תשלום למשלם, פרטים על נסיבות גניבה או אבדן של רכיב חיובי כאמור בסעיף 24, או על פעולת תשלום שנעשו תוך שימוש לרעה באמצעי תשלום כאמור בפרק זה.

מסירת פרטים בידי המשלם

(ב) הפטור מאחריות בשל שימוש לרעה באמצעי תשלום או הגבלת האחריות לפי פרק זה לא יהיו מותנים בקיום הוראות סעיף קטן (א); על אף האמור, השר, באישור ועדת הכלכלה, רשאי לקבוע פרטים מסוימים בעניינים כאמור בסעיף קטן (א) שמסירתם לנותן שירותי התשלום תהיה תנאי לפטור מאחריות או להגבלתה כאמור.

31. על המשלם לא תחול אחריות כלשהי לשימוש לרעה באמצעי תשלום, להוציא אחריות המפורטת בפרק זה.

היקף אחריות המשלם לשימוש לרעה

32. (א) נעשה שימוש לרעה באמצעי תשלום והוראת התשלום ניתנה באמצעות המוטב, נותן שירותי התשלום למשלם ונותן שירותי התשלום למוטב לא יהיו רשאים לחייב את המוטב בשל כל סכום שהושב למשלם לפי סעיף 27 או בשל הוצאות אחרות שנגרמו להם בשל כך, בהתקיים אחד מאלה:

חיוב המוטב על ידי נותן שירותי תשלום למוטב במקרה של שימוש לרעה

(1) לשם מתן הוראת התשלום נעשה שימוש בפרט אימות מוגבר;

(2) השימוש בפרט אימות מוגבר לשם מתן הוראת התשלום אינו אפשרי לגבי אותו סוג של אמצעי תשלום;

(3) נותן שירותי התשלום למשלם או נותן שירותי התשלום למוטב לא איפשרו למוטב לדרוש שימוש בפרט אימות מוגבר לשם מתן הוראת התשלום;

(4) נסיבות אחרות שקבע השר, בהסכמת נגיד בנק ישראל ושר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה.

(ב) נעשה שימוש לרעה באמצעי תשלום והוראת התשלום ניתנה באמצעות המוטב, ונותן שירותי התשלום למוטב רשאי לחייב את המוטב בשל סכום שהושב למשלם לפי סעיף 27 או בשל הוצאות אחרות שנגרמו לו בשל כך, לא יבוצע החיוב בדרך של קיזוז כספים שהמוטב זכאי להם אלא בהסכמת המוטב שתיתן בכתב.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו אם השימוש לרעה נעשה על ידי המוטב.

פרק ז': הרשאה לחיוב

33. משלם הרשאי לתת הרשאה לחיוב בהתאם לתנאי חוזה שירותי התשלום, המבקש לתת הרשאה כאמור, יגיש בקשה לכך לנותן שירותי התשלום למשלם, בעצמו או באמצעות המוטב, בהתאם לתנאי החוזה, ויחולו הוראות אלה:

בקשה למתן הרשאה לחיוב

(1) הוגשה הבקשה בידי המשלם – יזהה נותן שירותי התשלום את המשלם באמצעות פרט אימות מוגבר;

(2) הוגשה הבקשה באמצעות המוטב – יזהה נותן שירותי התשלום את המשלם כאמור בפסקה (1) ויקבל את הסכמתו המפורשת למתן ההרשאה או יודא כי המוטב זיהה את המשלם כאמור ויקבל את הסכמתו המפורשת למתן ההרשאה;

(3) נותן שירותי התשלום ימסור למשלם, ואם הוגשה הבקשה באמצעות המוטב – גם למוטב, את תשובתו בכתב לבקשה, בתוך חמישה ימי עסקים ממועד הגשתה; אישר נותן שירותי התשלום את בקשה הרשאה לחיוב יציין בתשובתו את ההגבלות לעניין העברת הכספים למוטב במסגרת ההרשאה, אם ישנן, וכן יציין את זכותו של המשלם לביטול ההרשאה או חיוב מכוחה לפי סעיפים 34 ו-35; דחה נותן שירותי התשלום את בקשת ההרשאה, יציין את הנימוקים לכך; היו הנימוקים קשורים למשלם ימסור אותם למשלם בלבד;

(4) הרשאה שלא התקיימו לגביה התנאים שבפסקה (1) או (2) – אינה תקפה.

34. (א) המשלם רשאי לבטל הרשאה לחיוב, בכל עת, בהודעה לנותן שירותי תשלום למשלם או בהודעה למוטב; קיבל נותן שירותי תשלום למשלם הודעה מהמשלם כאמור, יודיע על כך למוטב בהקדם האפשרי ולא יאוחר משני ימי עסקים; קיבל המוטב הודעה כאמור, יודיע על כך לנותן שירותי התשלום למשלם בהקדם האפשרי ולא יאוחר משני ימי עסקים.

ביטול הרשאה לחיוב בידי המשלם

(ב) עם קבלת ההודעה על ביטול הרשאה לחיוב לפי סעיף קטן (א) ולא יאוחר מיום עסקים אחד מהמועד האמור –

(1) המוטב לא ידרוש עוד לבצע פעולת תשלום מכוח ההרשאה שבוטלה והמשלם לא יישא בכל עלות הנובעת מדרישה כאמור;

(2) נותן שירותי התשלום למשלם לא יבצע פעולת תשלום מכוח ההרשאה שבוטלה.

(ג) הרשאה לחיוב שלא נעשה בה שימוש 24 חודשים ממועד אישור ההרשאה לפי סעיף 33 או ממועד החיוב האחרון שנעשה מכוחה, לפי המאוחר – אינה תקפה; פקע תוקפה של הרשאה לפי סעיף קטן זה, נותן שירותי התשלום למשלם יודיע על כך למשלם ולמוטב ויחולו הוראות סעיף קטן (ב).

35. (א) המשלם רשאי לבטל חיוב מסוים שחויב בו מכוח הרשאה לחיוב, בהודעה לנותן שירותי התשלום למשלם, ובלבד שההודעה כאמור תימסר לנותן שירותי התשלום לא יאוחר משלושה ימי עסקים ממועד החיוב; הודיע המשלם כאמור ישיב לו נותן שירותי התשלום למשלם את סכום החיוב, בערכו ביום החיוב, בתוך יום עסקים אחד ממועד ההודעה.

ביטול חיוב מכוח הרשאה לחיוב, בידי המשלם

(ב) השר, בהתייעצות עם נגיד בנק ישראל ושר האוצר, רשאי לקבוע סוכי הרשאות לחיוב שלגביהם לא יחולו הוראות סעיף זה וכן תנאים שבהתקיימם לא יוכל משלם לבטל חיוב מסוים.

36. נותן שירותי תשלום למשלם רשאי לבטל הרשאה לחיוב או שלא לבצע פעולת תשלום לפי דרישת המוטב מכוח הרשאה לחיוב, מטעמים סבירים, ובלבד שיודיע למשלם באופן מידי על ביטול ההרשאה או על אי-ביצוע פעולת התשלום מכוחה ויציין את הטעמים לכך.

ביטול הרשאה לחיוב או אי-ביצוע פעולת תשלום מכוחה, בידי נותן שירותי תשלום למשלם

37. חייב נותן שירותי תשלום למשלם את המשלם בחריגה מההרשאה לחיוב שניתנה לו, ישיב למשלם את ההפרש שבין הסכום שבו חויב המשלם ובין הסכום שנותן שירותי התשלום רשאי היה לחייבו על פי ההרשאה, בערכו ביום החיוב (בסעיף זה – סכום ההפרש); השבת סכום ההפרשה תיעשה בהקדם האפשרי אך לא יאוחר מיום עסקים אחד מהמועד שבו גילה נותן שירותי התשלום את החריגה מההרשאה או מהמועד שבו הודיע לו המשלם על החריגה, לפי המוקדם; לעניין סעיף זה, יראו חריגה מההרשאה לחיוב, בין השאר, חיוב מכוח הרשאה שפג תוקפה, חיוב בסכום העולה על הסכום המותר לחיוב בהתאם לתנאי ההרשאה או חיוב במועד שונה מהמועד שנקבע בתנאי ההרשאה.

חריגה מההרשאה לחיוב

38. (א) חויב משלם מכוח הרשאה לחיוב וסכום החיוב חרג מהסכום שהמשלם יכול היה לצפות שיחויב בו באופן סביר, בהתחשב בחיובים הקודמים שבוצעו מכוח אותה הרשאה ובנסיבות העניין, ישיב לו נותן שירותי התשלום למשלם את סכום החיוב, בערכו ביום החיוב;

חיוב לא סביר מכוח הרשאה לחיוב

הסכום לפי סעיף קטן זה יושב בתוך שבעה ימי עסקים מיום הודעת המשלם על החיוב הלא סביר.
(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מזכותו של נותן שירותי תשלום למשלם לחזור ולחייב את המשלם בסכום החיוב לפי סעיף קטן (א), אם נוכח שלא התקיימו התנאים האמורים בו; נותן שירותי התשלום למשלם ימסור למשלם הודעה בכתב המפרטת את הנימוקים לחיוב, 15 ימים לפחות לפני החיוב בפועל, וימסור למשלם, לפי דרישתו, עותקי מסמכים שבידו לעניין זה.
(ג) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו אם נותן שירותי התשלום למשלם איפשר למשלם, במסגרת אישור בקשת ההרשאה לפי סעיף 33, להגביל את תקרת סכום החיוב בפעולות תשלום הנעשות מכוח ההרשאה ולקבוע את מועד פקיעת תוקפה של ההרשאה.
(ד) נותן שירותי תשלום למשלם והמשלם רשאים להסכים, בחוזה ביניהם, כי הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו בהתקיים שניים אלה:

- (1) המידע על סכום החיוב ימסר למשלם 15 ימים לפחות לפני מועד ביצוע החיוב;
- (2) המשלם ייתן את הסכמתו לביצוע החיוב מכוח ההרשאה, לנותן שירותי התשלום, במישרין.

39. ההוראות לפי חוק זה החלות על אמצעי תשלום, למעט הוראות פרק ו', יחולו, בשינויים המחויבים, על רצף הפעולות שעל משלם לבצע לשם מתן הרשאה לחיוב, ולעניין זה יחולו על דרישה של מוטב לבצע פעולת תשלום מכוח הרשאה לחיוב, ההוראות לפי חוק זה החלות על הוראת התשלום, למעט סעיפים 12, 15 ו-16.

פרק ח': עונשין

40. (א) בסעיף זה, "רכיב חיוני" – כהגדרתו בסעיף 1, ולגבי אמצעי תשלום שהוא כרטיס חיוב כהגדרתו בסעיף 11 לחוק הבנקאות (רישוי) – הלוחית או החפץ שהם כרטיס החיוב.
(ב) אלה דינם – מאסר שלוש שנים:

- (1) מי שנטל או החזיק רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם, בכוונה להשתמש בו או לאפשר לאחר להשתמש בו; לעניין זה, "נטילה" – כהגדרתה בסעיף 383(ג)(1) לחוק העונשין;
- (2) מי שהשתמש ברכיב חיוני באמצעי תשלום, או מסר לאחר רכיב חיוני כאמור, בידיעה שהוא עלול להשתמש בו, בכוונה להונות.
- (ג) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ב)(2), בנסיבות מחמירות, דינו של עובר העבירה – מאסר חמש שנים; בסעיף קטן זה, "נסיבות מחמירות" – אחת מאלה:
 - (1) המעשה המהווה את העבירה נעשה כלפי מספר רב של משלמים או כלפי קשיש, קטין, חסר ישע, או משלם אחר הנתון במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית;
 - (2) עובר העבירה הפיק רווחים או טובות הנאה משמעותיים מהמעשה המהווה את העבירה;
 - (3) העבירה נעברה בתחכום שהקל באופן ניכר את ביצועה או שהקשה את גילויה.

(ד) נותן שירותי תשלום שלא כלל בחוזה שירותי תשלום תיאור פשוט ותמציתי של התנאים המהותיים בו, בניגוד להוראות סעיף 7(ב), דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד – כפל הקנס האמור.

(ה) נותן שירותי תשלום שעשה דבר העלול להטעות לקוח בעניין מהותי בעסקה למתן שירותי תשלום, בניגוד להוראות סעיף 8, דינו – מאסר שנה או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד – פי שניים מהקנס האמור.

(ו) נותן שירותי תשלום שאינו גוף פיננסי מפקד שלא ציין פרטים שקבע השר בהתאם להוראות סעיף 7(ג), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – כפל הקנס האמור.

פרק ט': עיצום כספי

41. בפרק זה –

"חברה מנהלת" – כהגדרתה בחוק הפיקוח על קופות גמל;
"מאסדר" – כהגדרתו בסעיף 1 וכן –

- (1) לעניין עוסק – הממונה על הגנת הצרכן והסחר ההוגן כמשמעותו בחוק הגנת הצרכן;
- (2) לעניין מבטח וחברה מנהלת – הממונה על שוק ההון ביטוח וחסכון כמשמעותו

בחוק הפיקוח על הביטוח;

(3) לעניין בעל רישיון למתן אשראי ובעל רישיון להפעלת מערכת לתיווך באשראי – המפקח על נותני שירותים פיננסיים;
"מבטח" – כהגדרתו בחוק הפיקוח על הביטוח;
"הסכום הבסיסי" – כמפורט להלן, לפי העניין;

(1) לעניין נותן שירותי תשלום שהוא תאגיד בנקאי, תאגיד עזר או סולק – 100,000 שקלים חדשים;

(2) לעניין נותן שירותי תשלום שהוא בעל רישיון למתן שירותי פיקדון ואשראי או בעל רישיון הנפקה שהוא בעל רישיון בסיסי כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים מוסדרים – 50,000 שקלים חדשים;

(3) לעניין נותן שירותי תשלום שהוא בעל רישיון למתן שירותי פיקדון ואשראי או בעל רישיון הנפקה שהוא בעל רישיון מורחב כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים מוסדרים – 100,000 שקלים חדשים;

(4) לעניין נותן שירותי תשלום שהוא בנק הדואר – סכום העיצום הכספי שהיה מוטל על בנק הדואר בשל הפרת הוראה המנויה בסעיף 109(ב) לחוק הדואר;

(5) לעניין מוטב שהוא עוסק – סכום העיצום הכספי שהיה מוטל על העוסק בשל הפרת הוראה המנויה בסעיף 22(א) לחוק הגנת הצרכן;

(6) לעניין מוטב שהוא מבטח – סכום העיצום הכספי שהיה מוטל על המבטח בשל הפרת הוראה המנויה בחלק א' בתוספת השלישית לחוק הפיקוח על הביטוח;

(7) לעניין מוטב שהוא חברה מנהלת – סכום העיצום הכספי שהיה מוטל על החברה המנהלת בשל הפרת הוראה המנויה בחלק א' בתוספת הראשונה לחוק הפיקוח על קופות גמל;

(8) לעניין מוטב שהוא בעל רישיון למתן אשראי או בעל רישיון להפעלת מערכת לתיווך באשראי – סכום העיצום הכספי שהיה מוטל על בעל רישיון כאמור בשל הפרת הוראה המנויה בסעיף 72(ב) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים מוסדרים.

42. (א) נותן שירותי תשלום שהוא גוף פיננסי מפוקח שהפר הוראה מההוראות לפי חוק זה כמפורט להלן, רשאי המאסדר להטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות פרק זה, בסכום הבסיסי:

עיצום כספי

(1) לא תיעד את הסכמת הלקוח, בניגוד להוראות סעיף 2(ג);

(2) לא נתן ללקוח הזדמנות סבירה לעיין בחוזה שירותי תשלום לפני כריתתו, בניגוד להוראות סעיף 2(ד);

(3) לא מסר ללקוח עותק מחוזה שירותי התשלום שנכרת או עותק מתיעוד הסכמתו, בניגוד להוראות סעיף 2(ד);

(4) לא הפריד בחוזה ההתקשרות עם הלקוח בין שירותי התשלום ובין השירותים הנוספים, בניגוד להוראות סעיף 3(א);

(5) לא הבטיח גישה לחוזה שירותי התשלום לרבות השינויים שנערכו בו או לתיעוד הסכמתו של הלקוח בהתאם להוראות סעיף 4;

(6) לא תיעד מידע בדבר המועדים הנוגעים לקבלת הוראת תשלום ולביצוע פעולת תשלום על פיה, בניגוד להוראות סעיף 13;

(7) ניכה עמלה או כל חיוב אחר מהכספים שלגביהם ניתנה הוראת תשלום, בניגוד להוראות סעיף 14(א), או ניכה עמלה או כל חיוב אחר מהכספים שלגביהם ניתנה דרישה מאת המוטב מכוח הרשאה לחיוב, בניגוד להוראות הסעיף האמור כפי שהוחל בסעיף 39;

(8) לא השיב למשלם את סכום החיוב בהתאם להוראות סעיף 27(א);

(9) לא השיב למשלם את סכום ההפרש בהתאם להוראות סעיף 28(א);

(10) לא טיפל בבקשה למתן הרשאה לחיוב שהוגשה לו בהתאם להוראות סעיף 33;

(11) לא הודיע למוטב על ביטול הרשאה לחיוב בהתאם להוראות סעיף 34(א), ואם נותן שירותי התשלום היה המוטב בפעולת התשלום – לא הודיע לנותן שירותי התשלום למשלם על ביטול כאמור בהתאם להוראות אותו סעיף;

(12) הפר הוראה שנקבעה לפי חוק זה המנויה בחלק א' לתוספת.

(ב) נותן שירותי תשלום שהוא גוף פיננסי מפוקח שהפר הוראה מההוראות לפי חוק זה כמפורט להלן, רשאי המאסדר להטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות פרק זה, בסכום של כפל הסכום הבסיסי:

- (1) כרת חוזה שירותי תשלום שלא בכתב, בניגוד להוראות סעיף 2(ג);
- (2) לא גילה ללקוח פרטים, בניגוד להוראות סעיפים 7(א) או 16(ג);
- (3) לא כלל בחוזה שירותי תשלום תיאור פשוט ותמציתי של התנאים המהותיים בו, בניגוד להוראות סעיף 7(ב);
- (4) עשה דבר העלול להטעות לקוח בעניין מהותי בעסקה למתן שירותי תשלום, בניגוד להוראות סעיף 8;
- (5) חייב את המשלם בשל פעולת תשלום לפני מועד קבלת הוראת תשלום, בניגוד להוראות סעיף 11, או לפני קבלת דרישה מאת המוטב מכוח הרשאה לחיוב, בניגוד להוראות הסעיף האמור כפי שהוחל בסעיף 39;
- (6) לא מסר למשלם במועד קבלת הוראת התשלום מידע על המועד שבו יעביר את הכספים, בניגוד להוראות סעיף 12;
- (7) לא הפסיק את הביצוע של הוראת תשלום ואת חיוב המשלם מכוחה, בניגוד להוראות סעיף 17(א);
- (8) לא תיקן פגם בביצוע פעולת תשלום שהוא אחראי לו, בהתאם להוראות סעיף 19(ה);
- (9) לא הקפיא את השימוש באמצעי תשלום לפי בקשת המשלם, בניגוד להוראות סעיף 22, או את השימוש בהרשאה לחיוב, בניגוד להוראות הסעיף האמור כפי שהוחל בסעיף 39;
- (10) לא השיב למשלם את סכום החיוב בשל פעולת תשלום במסמך חסר או את סכום ההפרש, לפי העניין, בניגוד להוראות סעיף 29(ב);
- (11) חייב את המוטב בשל סכום שהושב למשלם לפי סעיף 27 או בשל הוצאות אחרות שנגרמו לו בשל כך, בניגוד להוראות סעיף 32(א) או (ב);
- (12) ביצע פעולת תשלום מכוח הרשאה שבוטלה, בניגוד להוראות סעיף 34(ב)(2), ואם נותן שירותי התשלום היה המוטב בפעולת התשלום – דרש לבצע פעולת תשלום מכוח ההרשאה שבוטלה, בניגוד להוראות סעיף 34(ב)(1);
- (13) לא השיב למשלם את סכום החיוב שבוטל, בניגוד להוראות סעיף 35(א);
- (14) לא השיב למשלם את סכום ההפרש, בניגוד להוראות סעיף 37;
- (15) מנע מהמוטב לתת הנחה למשלם בשל שימוש באמצעי תשלום מסוים, בניגוד להוראות סעיף 45;
- (16) לא מסר דיווח בהתאם להוראות סעיף 46(א) או (ב);
- (17) הפר הוראה שנקבעה לפי חוק זה המנויה בחלק ב' לתוספת.

(ג) מוטב שהוא עוסק, מבטח, חברה מנהלת, בעל רישיון למתן אשראי או בעל רישיון להפעלת מערכת לתיווך באשראי, שלא הודיע לנותן שירותי תשלום למשלם על ביטול הרשאה לחיוב לפי סעיף 34(א), או שדרש לבצע פעולת תשלום מכוח הרשאה שבוטלה, בניגוד להוראות סעיף 34(ב)(1), רשאי המאסדר להטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות פרק זה, בסכום הבסיסי.

43. על עיצום כספי לפי סעיף 42(א) או (ב) לגבי נותן שירותי תשלום כמפורט בפסקאות שלהלן יחולו ההוראות המפורטות לצדו:

- (1) לגבי תאגיד בנקאי, תאגיד עזר וסולק – ההוראות לפי סעיפים 14ט עד 14טו לפקודת הבנקאות, בשינויים המחויבים;
- (2) לגבי בעל רישיון למתן שירותי פיקדון ואשראי ובעל רישיון הנפקה – ההוראות לפי סעיפים 72(ד) ו-72 עד 93 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים מוסדרים, בשינויים המחויבים, לרבות הסמכות להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, הודעה על אפשרות להגיש התחייבות ועירבון;
- (3) לגבי בנק הדואר – ההוראות לפי סעיפים 109ב עד 109ט לחוק הדואר, בשינויים המחויבים.

44. על עיצום כספי לפי סעיף 42(ג) לגבי מוטב כמפורט בפסקאות שלהלן יחולו ההוראות

החלת מנגנון העיצום
הכספי על מפרים
שהם נותני שירותי
תשלום

החלת מנגנון העיצום
הכספי על מפרים
שהם מוטבים

המפורטות לצדו:

- (1) לגבי עוסק – ההוראות לפי סעיפים 22ד עד 22כז לחוק הגנת הצרכן, בשינויים המחויבים, לרבות הסמכות להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, התראה מינהלית או הודעה על אפשרות להגיש התחייבות ועירבון;
- (2) לגבי מבטח – ההוראות לפי סעיפים 1א92 עד 92י ו-92טז עד 92כג לחוק הפיקוח על הביטוח, בשינויים המחויבים, לרבות הסמכות להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, הודעה על אפשרות להגיש התחייבות;
- (3) לגבי חברה מנהלת – ההוראות לפי סעיפים 44 ו-47 לחוק הפיקוח על קופות גמל, בשינויים המחויבים, לרבות הסמכות להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, הודעה על אפשרות להגיש התחייבות;
- (4) לגבי בעל רישיון למתן אשראי ובעל רישיון להפעלת מערכת לתיווך באשראי – ההוראות לפי סעיפים 72(ד) ו-74 עד 93 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים מוסדרים, בשינויים המחויבים, לרבות הסמכות להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, הודעה על אפשרות להגיש התחייבות ועירבון.

פרק י': הוראות שונות

45. נתן שירותי תשלום למוטב לא ימנע מהמוטב לתת הנחה למשלם בשל שימוש באמצעי תשלום מסוים.

איסור למנוע מתן הנחה

46. (א) נתן שירותי תשלום למשלם ידווח למשלם על חיובי המשלם במסגרת פעולות תשלום, לשם הבטחת גילוי נאות וכדי לספק לו את המידע הנדרש לזיהוי שימוש לרעה שנעשה באמצעי תשלום; השר, בהסכמת שר האוצר ונגיד בנק ישראל, רשאי לקבוע הוראות לעניין דיווח לפי סעיף קטן זה ובכלל זה לעניין פרטי הדיווח, אופן הדיווח ומועדי הדיווח.

חובות דיווח

(ב) נתן שירותי תשלום למוטב ידווח למוטב על זיכוי המוטב במסגרת פעולות תשלום, לשם הבטחת גילוי נאות; השר רשאי לקבוע, לגבי נתן שירותי תשלום למוטב שאינו גוף פיננסי מפוקח, הוראות לעניין דיווח לפי סעיף קטן זה ובכלל זה לעניין פרטי הדיווח, אופן הדיווח ומועדי הדיווח.

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), השר רשאי לקבוע, לגבי נתן שירותי תשלום למשלם או נתן שירותי תשלום למוטב, שאינו גוף פיננסי מפוקח, חובות דיווח לגבי עניינים נוספים הנוגעים לפעילותו כנותן שירותי תשלום.

47. (א) ההוראות לפי חוק זה יחולו גם על נתן שירותי תשלום שאינו תושב ישראל כשהוא נתן שירותי תשלום ללקוח שהוא תושב ישראל אם הוא מכון את שירותיו ללקוחות בישראל; בסעיף זה, "תושב ישראל" – כל אחד מאלה, לפי העניין:

תחולה על נתן שירותי תשלום שאינו תושב ישראל

(1) לעניין יחיד – אזרח ישראלי או בעל רישיון לישיבת קבע או לישיבת ארעי בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;

(2) לעניין תאגיד – תאגיד הרשום בישראל או שעסקיו או פעילותו בישראל.

(ב) לעניין סעיף זה, יראו נתן שירותי תשלום כמי שמכוון את שירותיו ללקוחות בישראל, בשים לב למכלול נסיבות העניין, בין השאר, אם הוא איפשר ללקוח לספק לו במסגרת ההתקשרות מען בישראל או אם נתן שירותי התשלום פנה ללקוח בעברית או הציע את שירותיו ללקוח במטבע ישראלי.

48. (א) הוראות חוק זה לא יחולו על אלה:

יטיגים לתחולה

(1) שירותי תשלום שניתנים בידי הממשלה;

(2) שירותי תשלום הניתנים בידי בנק ישראל;

(3) שירותי תשלום הניתנים למשתתף במערכת תשלומים במסגרת פעילותו במערכת התשלומים; לעניין זה, "משתתף" ו"מערכת תשלומים" – כהגדרתם בחוק מערכות תשלומים, התשס"ח-2008;

(4) פעולת תשלום הנעשית מכוח שטר כהגדרתו בפקודת השטרות;

(5) העברת כספים מחשבון תשלום לחשבון תמורה או מחשבון תמורה לחשבון תשלום, אם החשבונות האמורים מנוהלים בידי אותו נתן שירותי תשלום בעבור אותו לקוח; לעניין זה, "חשבון תמורה" – חשבון המיועד למתן שירות פיננסי שאינו שירות תשלום, ובכלל זה רכישה, החזקה או מכירה של ניירות ערך כהגדרתם בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, הפקדת פיקדונות או רכישה או מכירה של מטבע חוץ;

- (6) פעולת תשלום שבמסגרתה מועברים כספים בין נותני שירותי תשלום בעבור עצמם.
- (ב) השר, בהסכמת שר האוצר ונגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכלכלה, רשאי לקבוע פטור מההוראות לפי חוק זה, כולן או חלקן, לסוגים שונים של אמצעי תשלום, פעולות תשלום, חשבונות תשלום, נותני שירותי תשלום או לקוחות, ורשאי הוא להתנות את הפטור כאמור בתנאים שיקבע.
49. השר, בהסכמת שר האוצר ונגיד בנק ישראל, רשאי לקבוע הוראות לעניין דרך מסירת הודעות לפי חוק זה; לא נקבעו תקנות כאמור יימסרו ההודעות לפי חוק זה בדרך המקובלת בנסיבות העניין. דרכי מסירת הודעות
50. השר, בהסכמת שר האוצר ונגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכלכלה, רשאי, בצו, לשנות את המועדים הקבועים בחוק זה. שינוי מועדים
51. (א) לא ניתן להתנות על הוראות חוק זה אלא לטובת הלקוח. איסור התניה
- (ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), היה הלקוח עסק, רשאים נותן שירותי התשלום והלקוח להתנות בחוזה ביניהם על זכויות המוקנות ללקוח על פי חוק זה, למעט על הוראות סעיפים 2, 7, 8, 13, 15, 21, 45 ו-47; לעניין זה, "עסק" – עסק שמחזור המכירות השנתי שלו עולה על 30 מיליון שקלים חדשים או על סכום גבוה יותר אחר שקבע שר האוצר, בצו, בהתייעצות עם השר ונגיד בנק ישראל, ואם ביקש שר האוצר לקבוע סכום נמוך מהסכום האמור או מהסכום שקבע – יובא הצו גם לאישור ועדת הכלכלה.
52. חוק זה בא להוסיף על זכויות הלקוח ועל חובותיו של נותן שירותי תשלום על פי כל דין ולא לגרוע מהן. שמירת דינים
53. (א) אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מסמכויות מאסדר לקבוע הוראות מאסדר גם בעניינים לפי חוק זה, בכפוף להוראות לפי חוק זה. סמכויות הנתונות למאסדר
- (ב) קבע השר תקנות לפי חוק זה בעניין מסוים, החלות גם על גוף פיננסי מפקח, רשאי המאסדר, בהוראות המאסדר, לקבוע הוראות מפורטות באותו עניין.
54. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בהסכמת שר האוצר ונגיד בנק ישראל, להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו, ובכלל זה, לעניין אופן העמדת אמצעי תשלום לרשות המשלם, בידי נותן שירותי תשלום למשלם. ביצוע ותקנות
- (ב) בתקנות לפי חוק זה רשאי השר לקבוע הוראות שונות לסוגים שונים של אמצעי תשלום, פעולות תשלום, חשבונות תשלום, נותני שירותי תשלום או לקוחות.
- פרק י"א: תיקונים עקיפים**
55. חוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 – בטל. ביטול חוק כרטיסי חיוב
56. בחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דיון), התשט"ז-1956, בסעיף 4א(1), במקום "לרבות חשבון בנק והזכות להשתמש בכרטיס חיוב" יבוא "לרבות חשבון תשלום והזכות להשתמש באמצעי תשלום, כהגדרתם בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019". תיקון חוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דיון) – מס' 6
57. בחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 – תיקון חוק ההוצאה לפועל – מס' 64
- (1) בסעיף 1 –
- (א) בהגדרה "כרטיס חיוב" ו"כרטיס תשלום", במקום "כהגדרתם בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986" יבוא "כהגדרתם בסעיף 11ב לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981";
- (ב) בהגדרה "כרטיס חיוב מיידי", לפני "לוחית או חפץ" יבוא "אמצעי תשלום כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019, שהוא";
- (2) בסעיף 66א(4)(א), במקום "כדין סיום חוזה כרטיס החיוב בהודעת החייב" יבוא "כדין סיום חוזה שירותי התשלום, כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019, לעניין הנפקת כרטיס החיוב, בהודעת החייב" ובסופה יבוא "על אף הוראות סעיף 6(א)(1) לחוק האמור";
- (3) בסעיף 69ד(א)(3), במקום הסיפה החל במילים "לעניין זה" יבוא "לעניין זה יחולו הוראות סעיף 66א(4)(א)".
58. בחוק מימון מפלגות, התשל"ג-1973, בסעיף 9(1ב), במקום "על תרומה בכרטיס חיוב" תיקון חוק מימון מפלגות – מס' 37

שניתנה לפי חוק זה" יבוא "על תרומה באמצעי תשלום כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019, שניתנה לפי חוק זה".

59. בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981 –

תיקון חוק הבנקאות
(רישוי) – מס' 25

(1) בסעיף 11ב(א) –

(א) לפני ההגדרה "בנק בעל היקף פעילות רחב" יבוא:

"אמצעי תשלום" – כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019;";

(ב) במקום ההגדרה "חוזה כרטיס אשראי", "חוזה כרטיס חיוב", "כרטיס אשראי" ו"כרטיס חיוב" יבוא:

"חוזה כרטיס אשראי" – חוזה בין לקוח ובין מנפיק, שלפיו מתחייב הלקוח לשלם למנפיק את תמורת הנכסים שנרכשו מספק באמצעות כרטיס האשראי, והמנפיק מתחייב כלפי הלקוח לשלם את התמורה לספק; התשלום של הלקוח למנפיק יכול שיהיה בדרך של חיוב חשבונו של הלקוח בתאגיד בנקאי או בכל דרך אחרת;

"חוזה כרטיס חיוב" – חוזה בין לקוח ובין מנפיק לשימוש בכרטיס חיוב;

"כרטיס אשראי" – אמצעי תשלום שהוא לוחית או חפץ אחר לשימוש חוזר המיועדים לרכישת נכסים מאת ספק בלא תשלום מיידי של התמורה;

"כרטיס בנק" – אמצעי תשלום שהוא לוחית או חפץ אחר לשימוש חוזר, המיועדים למשיכת כסף באמצעות מכשירי בנק ממוכנים או לרכישת נכסים בדרך של חיוב חשבונו של לקוח בתאגיד בנקאי וזיכוי אדם אחר על ידי שימוש בכרטיס במכשיר המיועד לכך במקום עסקו של הספק;

"כרטיס חיוב" – כרטיס אשראי, כרטיס בנק או כרטיס תשלום;

"כרטיס תשלום" – אמצעי תשלום שהוא לוחית או חפץ אחר לשימוש חוזר, המיועדים לרכישת נכסים מאת הספק, שניתן לצבור בהם ערך כספי בדרך של טעינה חוזרת, למעט לוחית או חפץ כאמור הניתנים לטעינה בכסף מזומן בלבד כאשר לא ניתן באמצעותם לחייב את חשבון הלקוח;

"לקוח" – מי שכרטיס חיוב הונפק לשימוש;

"מנפיק" – מי שעוסק בהנפקה של כרטיסי חיוב;

"נכס" – מקרקעין, מיטלטלין, כסף, שירותים או זכויות;

"ספק" – מי שמוכר נכס דרך עיסוק;

"עסקה" – עסקה בין לקוח ובין ספק למכירת נכס;";

(ג) בהגדרה "סולק", "סליקה" ו"ספק", במקום "סליקה" ו"ספק" יבוא "סליקה";

(2) בסעיף 36ט –

(א) בהגדרה "חוזה כרטיס חיוב", "לקוח", "מנפיק", "נכס", "ספק" ו"עסקה", במקום "כמשמעותם בחוק כרטיסי חיוב" יבוא "כהגדרתם בסעיף 11ב";

(ב) בהגדרה "כרטיס חיוב", במקום "כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב" יבוא "כהגדרתו בסעיף 11ב".

60. בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 –

תיקון חוק הגנת
הצרכן – מס' 59

(1) בסעיף 1 –

(א) אחרי ההגדרה "הממונה" יבוא:

"הרשאה לחיוב" – כהגדרתה בחוק שירותי תשלום;";

(ב) אחרי ההגדרה "חוק זה" יבוא:

"חוק שירותי תשלום" – חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019;";

(2) בסעיף 13א(ב), ברישה, המילים "חשבון או לפי הרשאה לחיוב כרטיס אשראי כהגדרתו בסעיף 14ב(ב)" – יימחקו;

(3) בסעיף 13ב(א), המילים "חשבון או לפי הרשאה לחיוב כרטיס אשראי כהגדרתו בסעיף 14ב(ב)" – יימחקו;

- (4) בסעיף 13ד(א), ברישה, המילים "חשבון או לפי הרשאה לחיוב כרטיס אשראי כהגדרתו בסעיף 14ב(ב)" – יימחקו;
(5) בסעיף 13ח –
(א) בסעיף קטן (א), ההגדרה "כרטיס אשראי" – תימחק;
(ב) בסעיף קטן (ג) –
(1) בפסקה (1), המילים "חשבון בכרטיס אשראי" – יימחקו;
(2) פסקה (2) – תימחק;
(6) בסעיף 14ב –

(א) בכותרת השוליים, במקום "בכרטיס אשראי" יבוא "בדרך של מתן הוראת תשלום";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום "באמצעות כרטיס אשראי" יבוא "בדרך של מתן הוראת תשלום באמצעות המוטב", במקום "מנפיק הכרטיס את הלקוח" יבוא "מנפיק אמצעי התשלום את המשלם", במקום "מסמך המעיד על העסקה בין הלקוח לבין הספק" יבוא "מסמך המעיד על פעולת התשלום שבוצעה בשל אותה הוראת תשלום" ובמקום "הודיע הלקוח" יבוא "הודיע המשלם";

(ג) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) בסעיף זה –

"אמצעי תשלום", "הוראת תשלום", "הנפקה", "מוטב", "משלם" ו"שירותי תשלום למשלם" – כהגדרתם בחוק שירותי תשלום;

"מנפיק", של אמצעי תשלום – נותן שירותי התשלום למשלם שהנפיק את אמצעי התשלום;

"מסמך המעיד על פעולת תשלום" – מסמך כאמור בפסקאות (1) או (2) להגדרה "פעולת תשלום במסמך חסר" שבסעיף 29(א) לחוק שירותי תשלום.

(7) בסעיף 39, אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) נותן שירותי תשלום כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019."

61. בחוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981 –

(1) בסעיף 1 –

(א) לפני ההגדרה "גוף פיננסי" יבוא:

"אמצעי תשלום" – כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019;

(ב) ההגדרה "חוק כרטיסי חיוב" – תימחק;

(ג) בהגדרה "כרטיס חיוב" ו"מנפיק", במקום "כמשמעותם בחוק כרטיסי חיוב" יבוא "כהגדרתם בסעיף 11ב לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981";

(2) בסעיף 1א5(א), בהגדרה "הלוואה", במקום "או באמצעות כרטיס חיוב כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986" יבוא "או באמצעות אמצעי תשלום";

(3) בסעיף 5ב(א)(2), במקום "בכרטיס החיוב" יבוא "באמצעי התשלום" והסיפה החל במילים "בפסקה זו, "כרטיס חיוב" – תימחק;

(4) בסעיף 7א(א), בהגדרה "כרטיס חיוב", "סולק", "ספק" ו"עסקה", המילים "כרטיס חיוב", "ימחקו, ובמקום "36ט" יבוא "11ב";

(5) בסעיף 7ב(א), בהגדרה "ספק", במקום "כמשמעותו בחוק כרטיסי חיוב" יבוא "כהגדרתו בסעיף 11ב לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981."

62. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בתוספת ראשונה א', בחלק ב', בפרט (21), במקום "בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 סיפה לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986" יבוא "באמצעי תשלום, בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 40(ג) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019."

63. בחוק המפלגות, התשנ"ב-1992 –

(1) בסעיף 24א(ד)(3)(ו), במקום "בכרטיס חיוב" יבוא "באמצעי תשלום";

(2) בסעיף 28כג(ד) –

(א) בפסקה (1), במקום "בכרטיס חיוב" יבוא "באמצעי תשלום", במקום "ממנפיק"

יבוא "מנותן שירותי התשלום למשלם", במקום "בעל הכרטיס" יבוא "בעל אמצעי התשלום" ובמקום "באמצעות כרטיס החיוב כאמור" יבוא "באמצעות אמצעי התשלום כאמור";

(ב) בפסקה (2), במקום "את מספר כרטיס החיוב" יבוא "את המספר או פרט מזהה אחר של אמצעי התשלום", במקום "בעל הכרטיס" יבוא "בעל אמצעי התשלום" ובמקום "מנפיק" יבוא "נותן שירותי תשלום למשלם";

(ג) בפסקה (3) –

(1) לפני ההגדרה "בעל חשבון" יבוא:

"אמצעי תשלום" ו"שירותי תשלום למשלם" – כהגדרתם בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019;";

(2) ההגדרה "כרטיס חיוב" – תימחק;

(3) בהגדרה "מורשה חתימה", במקום "כרטיס חיוב" יבוא "אמצעי תשלום".

64. בחוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות), התשנ"ג-1993, בסעיף 21(ד), במקום "על תרומה בכרטיס חיוב" יבוא "על תרומה באמצעי תשלום כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019".

תיקון חוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות) – מס' 15

65. בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, בסעיף 7א(ג)(4)(א), במקום "כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986" יבוא "כהגדרתו בחוק ההוצאה לפועל", במקום "כדין סיום חוזה כרטיס החיוב בהודעת החייב" יבוא "כדין סיום חוזה שירותי התשלום, כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019, לעניין הנפקת כרטיס החיוב, בהודעת החייב" ובסופה יבוא "על אף הוראות סעיף 6(א)(1) לחוק האמור".

תיקון חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות – מס' 21

66. בחוק כבישי אגרה (מנהרות הכרמל), התשנ"ה-1995, בסעיף 7(ב) –

תיקון חוק כבישי אגרה (מנהרות הכרמל) – מס' 2

(1) בפסקה (1), במקום "באמצעות כרטיס חיוב, כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986" יבוא "באמצעות אמצעי תשלום או הרשאה לחיוב, כהגדרתם בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019";

(2) פסקה (2) – תימחק.

67. בחוק נתיבים מהירים, התש"ס-2000, בסעיף 3(ב)(2), במקום "באמצעות כרטיס חיוב, כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986, או באמצעות הוראת קבע בבנק" יבוא "באמצעות אמצעי תשלום או הרשאה לחיוב כהגדרתם בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019".

תיקון חוק נתיבים מהירים – מס' 2

68. בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, בפרט (13), במקום "עבירות לפי סעיפים 16, 17 ו-18 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986" יבוא "עבירות לפי סעיף 40(ב) ו-(ג) לחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019".

תיקון חוק איסור הלבנת הון – מס' 29

69. בחוק שירות נתוני אשראי, התשס"ב-2002 –

תיקון חוק שירותי נתוני אשראי – מס' 4

(1) בסעיף 1 –

(א) במקום ההגדרה "מנפיק כרטיס חיוב" יבוא:

"מנפיק אמצעי תשלום" – תאגיד עזר כהגדרתו בחוק הבנקאות (רישוי), הנותן שירות של הנפקה של אמצעי תשלום, כהגדרתם בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019;";

(ב) בהגדרה "מקור מוסמך", במקום "כרטיסי חיוב" יבוא "אמצעי תשלום";

(2) בסעיף 16(א)(5), בכל מקום, במקום "כרטיסי חיוב" יבוא "אמצעי תשלום";

(3) בסעיף 18(ג), במקום "כרטיסי חיוב" יבוא "אמצעי תשלום";

(4) בסעיף 19(ה)(1), במקום "כרטיסי חיוב" יבוא "אמצעי תשלום";

(5) בסעיף 52(א)(5), במקום "כרטיסי חיוב" יבוא "אמצעי תשלום".

70. בחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003, בתוספת הראשונה, בפרט 7, במקום "עבירות לפי סעיפים 16, 17 ו-18 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986" יבוא "עבירות לפי סעיף 40(ב) לחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019".

תיקון חוק מאבק בארגוני פשיעה – מס' 7

71. בחוק מערכות תשלומים, התשס"ח-2008, בסעיף 15א(א), בהגדרה "מנפיק", במקום "כמשמעותו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986" יבוא "כהגדרתו בסעיף 11 לחוק הבנקאות

תיקון חוק מערכות תשלומים – מס' 5

(רישוי)."

72. בחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), התשס"ט-2009, בסעיף 85(ב), במקום "הרשאה לחיוב באמצעות הוראת קבע בבנק או הרשאה לחיוב באמצעות כרטיס חיוב כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986, וכן כל הרשאה אחרת לחיוב חשבון הצרכן" יבוא "הרשאה לחיוב כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019" ובמקום "יראו אותן כחלות" יבוא "יראו אותה כחלה".

תיקון חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010) – מס' 16

73. בחוק נתוני אשראי, התשע"ו-2016 –

תיקון חוק נתוני אשראי

(1) בסעיף 2 –

(א) במקום ההגדרה "מנפיק כרטיס חיוב" יבוא:

"מנפיק אמצעי תשלום" – תאגיד עזר כהגדרתו בחוק הבנקאות (רישוי), הנותן שירות של הנפקה של אמצעי תשלום, כהגדרתם בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019";

(ב) בהגדרה "מקור מוסמך", במקום "כרטיסי חיוב" יבוא "אמצעי תשלום";

(2) בסעיף 19(א)8, במקום "כרטיסי חיוב" יבוא "אמצעי תשלום";

(3) בסעיף 125(ה), במקום "כרטיס חיוב" יבוא "אמצעי תשלום".

74. בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), התשע"ו-2016 –

תיקון חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים) – מס' 10

(1) בסעיף 25 –

(א) בהגדרה "הנפקה", המילים "כמשמעותו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986" – יימחקו;

(ב) אחרי ההגדרה "הנפקה" יבוא:

"חווה כרטיס אשראי" – כהגדרתו בסעיף 11ב לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981";

(2) בסעיף 38א(א)14, במקום "הנפקת כרטיס חיוב כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986" יבוא "הנפקה של אמצעי תשלום, כהגדרתם בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019".

75. בחוק להגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות בשוק הבנקאות בישראל (תיקוני חקיקה), התשע"ז-2017 –

תיקון חוק להגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות בשוק הבנקאות בישראל (תיקוני חקיקה)

(1) בסעיף 3(3), בסעיף 17(א) המובא בו, בהגדרה "כרטיס אשראי", "חווה כרטיס אשראי", במקום "כמשמעותם בחוק כרטיסי חיוב" יבוא "כהגדרתם בסעיף 11ב לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981";

(2) בסעיף 6, בהגדרה "חוק כרטיסי חיוב" בסופה יבוא "כנוסחו ערב תחילתו של חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019".

76. בחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018, בסעיף 142(4) –

תיקון חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי

(1) במקום פסקת משנה (א) יבוא:

"(א) הגבלת היחיד משימוש, בעצמו או באמצעות אחר, בכרטיס חיוב, למעט כרטיס בנק או כרטיס חיוב מיידי שניתן למשוך באמצעותם כסף או לבצע בהם עסקאות רק כנגד יתרת זכות; לעניין זה –

"כרטיס חיוב" ו"כרטיס בנק" – כהגדרתם בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981;

"כרטיס חיוב מיידי" – כהגדרתו בחוק ההוצאה לפועל;";

(2) בפסקת משנה (ב), במקום "כדין סיום חווה כרטיס החיוב בהודעת היחיד" יבוא "כדין סיום חווה שירותי התשלום, כהגדרתו בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019, לעניין הנפקת כרטיס החיוב, בהודעת היחיד" ובסופה יבוא "על אף הוראות סעיף 6(א)1 לחוק האמור".

פרק י"ב: תחילה, תחולה, הוראות מעבר והוראת שעה

77. (א) תחילתו של חוק זה ביום כ"ו בתשרי התשפ"א (14 באוקטובר 2020) (להלן – יום התחילה).

תחילה (תיקון מס' 1) תש"פ-2020

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) ובלי לגרוע מהוראות סעיף 48(ב), תחילתו של חוק זה לעניין אמצעי תשלום שמתקיימים לגביו כל התנאים המפורטים להלן – 18 חודשים מיום התחילה:

(1) הוא מאפשר רכישה רק של נכס או שירות שמספק נותן שירותי התשלום שהנפיק את אמצעי התשלום או של מספר מצומצם של ספקים;

(2) מתקיים לגביו אחד מאלה:

(א) הוא אינו ניתן לטעינה חוזרת של ערך צבור;

(ב) הוא ניתן לטעינה חוזרת רק בהוראת תשלום נוספת מאת המשלם והסכום הצבור בו אינו עולה על 1,000 שקלים חדשים.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א) ובלי לגרוע מהוראות סעיף 48(ב), תחילתו של חוק זה לעניין מכשיר למשיכת מזומן מחשבון תשלום – 18 חודשים מיום התחילה.

(ד) השר, באישור ועדת הכלכלה, רשאי, בצו, להאריך את התקופה הקבועה בסעיף קטן (א) בשתי תקופות של שישה חודשים לכל היותר, כל אחת.

78. (א) הוראות חוק זה יחולו גם על אמצעי תשלום שהונפק לפני יום התחילה ועל הרשאה לחיוב שניתנה לפני היום האמור.

תחולה והוראות מעבר

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) –

(1) הוראות חוק זה יחולו רק על הוראת תשלום או דרישה מאת המוטב לביצוע פעולת תשלום מכוח הרשאה לחיוב שניתנו ביום התחילה ואילך;

(2) הוראות פרק ב' יחולו על חוזה שירותי תשלום שנכרת ביום התחילה ואילך; ואולם –

(א) הוראות סעיף 6 יחולו גם על חוזה שנכרת לפני יום התחילה;

(ב) עד יום התחילה ישלח נותן שירותי התשלום ללקוח הודעה על אלה, ככל שלא נקבעו בחוזה שירותי התשלום, ויראו את ההודעה כחלק מהחוזה:

(1) יום העסקים של נותן שירותי התשלום לעניין חוק זה;

(2) הפעולות הדרושות לסגירת חשבון תשלום כאמור בסעיף 6(א)(2);

(3) לעניין נותן שירותי תשלום למשלם – גם פרטים אלה:

(א) הרכיב החיוני באמצעי התשלום;

(ב) המועד שעד אליו ניתן להודיע לנותן שירותי התשלום על ביטול הוראת תשלום כאמור בסעיף 16(ג);

(3) הוראות סעיף 33 יחולו על בקשה לאישור הרשאה לחיוב שהוגשה ביום התחילה ואילך.

79. בתקופה שמיום התחילה עד תום היום שלפני היום הקובע כמשמעותו לפי סעיפים 56 ו-57(ג) לחוק הדואר (תיקון מס' 11), התשע"ב-2012, יקראו את ההגדרה "בנק הדואר" שבסעיף 1 לחוק זה כך:

הוראת שעה

"בנק הדואר" – החברה כהגדרתה בחוק הדואר, בנותנה את השירותים הכספיים כהגדרתם באותו חוק, מטעם החברה הבת, כמשמעותה בסעיף 88יא לחוק האמור."

תוספת

חלק א'

(סעיף 42(א)(12))

חלק ב'

(סעיף 42(ב)(17))

איילת שקד
שרת המשפטים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)